

VREUGDEKRETEN OVERSTEMMEN WILHELMUS NA MARATHON VAN 20 UUR

Jongeren zingen bijna 4000 gulden bij elk

ENSCHEDÉ - Luid schetterde om twaalf uur zaterdagavond het Wilhelmus vanuit een draagbare radio door het parochiehuis van de Jacobuskerk in Enschede. De klanken van de nationale hymne, hoe luid ook, werden vrijwel onmiddellijk overstemd door vreugdekreten van de 22 leden van het Binnenstads Jongerenkoor en hun dirigente, die elkaar uitgeput in de armen vielen: hun repetitiemarathon van 20 (twintig!) uur zat er op.

Onafgebroken (afgezien van kleine pauzes) hadden ze hun repertoire van zo'n 100 liederen steeds maar weer afgewerkt, in een poging het 20-jarig bestaan luister bij te zetten én geld in te zamelen. Aan beide doelen werd ruimschoots voldaan: gedurende de marathon was er volop publieke belangstelling en sponsoren (grote en kleine) brachten in totaal bijna vierduizend gulden bij elkaar. Een deel daarvan gaat naar Columbus, de overkoepelende stichting voor instellingen ten behoeve van randgroepjongeren.

„Jullie zijn hartstikke gek,” had dirigente Mariette Effing nog geroepen, toen voor het eerst het idee voor de marathon werd geopperd. Direct na afloop van het bereiken van het 'dekenale record' (het Guinness Book of Records wilde er niet aan) liet een vermoeide maar dolgelukkige Mariette Effing weten dat het kennelijk toch allemaal kon. „Ze waren allemaal nog redelijk goed bij stem, tot het eind,” aldus de dirigente, die met name de blokken van vier uur onafgebroken zingen (teneinde een aantal toegestane pauzes van vijf minuten bij elkaar te sprokkelen) als ‚slo-

Een beeld van de zangmarathon van het Binnenstads Jongerenkoor, zaterdagmiddag.

pend' betitelde. Aanvankelijk was de gelegenheid gebruik te maken van de studeren, maar dat bleek te veel te zijn. Het vermogen te vragen. Vandaag de dag werd op het bekende repertoire van de revue passeerde. Mariette: „Ik heb daad geen enkel lied van de in mijn repertoire hebben, vergeten. Het is een spreekkoor, met allemaal prachtige liederen. Goed bleek te werken als ster. Wat bleekjes om de neus en de ogen. Het bleek sleeten de leden van het koor zich door het laatste haastig heen, terwijl het zaaltje van de zaalzaam volstroomde met hartstikke supporters. Tussen de lunch en de lunc het koor volgens ‚medisch verstand' die zich de hele dag in dokters van het koor bekommerde, en dat was echt een dieptepunt, een moment ook mee ophouden. Toen het moment ijs gehaald voor iedereen weer een stuk beter,” aldus de dirigente. lid. Venterink hield de stemmen met dropwater en gewoon leed. Maar baar simpele ‚medicamenten' want alle stemmen hielden redelijk. Voor die stemmen verdiende rust, niet voor de o koorleden stortten zich morband- op het aanpalende binn chiehuis.

DEKRETEN OVERSTEMMEN WILHELMUS NA MARATHON VAN 20 UUR

geren zingen bijna 4000 gulden bij elkaar

luid schetterde om twaalf uur zat Wilhelmus vanuit een draagbare parochiehuis van de Jacobuskerk klanken van de nationale hymne, werden vrijwel onmiddellijk overgedekreten van de 22 leden van het jongerenkoor en hun dirigente, die in de armen vielen: hun repetitie van 20 (twintig!) uur zat er op.

(afgezien van kleine pauzes) hadden er van zo'n 100 liederen steeds maar één in een poging het 20-jarig bestaan te vieren en één geld in te zamelen. Aan beide zijden schoten volstaan: gedurende de marathon publieke belangstelling en sponsoring (van kleine) brachten in totaal bijna vierduizend gulden bij elkaar. Een deel daarvan gaat naar de verkoopende stichting voor instelling van randgroepjongeren.

„Stikke gek,” had dirigente Mariette Eeffing gezegd, toen voor het eerst het idee voor de marathon werd geopperd. Direct na afloop van het evenement het „dekenale record” (het Guinness Book wilde er niet aan) liet een vermoeide dirigente Mariette Eeffing weten dat het allemaal kon. „Ze waren allemaal nog niet uitgestemd, tot het eind,” aldus de dirigente de blokken van vier uur onafgebroken in een aantal toegestane pauzes (om bij elkaar te sprokkelen) als „slo-

Een beeld van de zangmarathon van het Binnenstads Jongerenkoor, zaterdagmiddag.

pend' betitelde. Aanvankelijk probeerde ze van de gelegenheid gebruik te maken nieuw repertoire in te studeren, maar dat bleek te veel van het concentratievermogen te vragen. Vandaar dat werd overgeschakeld op het bekende repertoire, dat meermalen de revue passeerde. Mariette: „Nee, we hebben inderdaad geen enkel lied van de in totaal 100, die we op het repertoire hebben, vergeten. En ik had een ludiek spreekkoor, met allemaal plaatsnamen erin, dat heel goed bleek te werken als stemoefening.”

Wat bleekjes om de neus en met enigszins sturende blik sleepten de leden van het Binnenstads Jongerenkoor zich door het laatste half uur van de marathon heen, terwijl het zaaltje van het parochiehuis langzaam volstroomde met hartstochtelijk meelevende supporters. Tussen de lunch en het avondmaal kende het koor volgens „medisch verzorger” Ben Venterink, die zich de hele dag in doktersoutfit om het welzijn van het koor bekommerde, een diepe inzinking. „Dat was echt een dieptepunt, een aantal leden wilde er ook mee ophouden. Toen hebben we op een gegeven moment ijs gehaald voor iedereen en daarna ging het weer een stuk beter,” aldus de EHBO'er en oud-koorlid. Venterink hield de stemmen de hele dag soepel met dropwater en gewoon leidingwater. Die schijnbaar simpele „medicamenten” werkten wonderwel, want alle stemmen hielden 't tot 't eind alleszins redelijk. Voor die stemmen was er om twaalf uur verdiende rust, niet voor de ook vermoeide lijven. De koorleden stortten zich monter in een feestje -met band- op het aanpalende binnenplaatsje van het parochiehuis.